

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 93/2019 vp

Vastaus kirjalliseen kysymykseen työasuntovähennyksen laajentamisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Joonas Köntän /kesk näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 93/2019 vp:

Aikooko hallitus selvittää työasuntovähennyksen ulottamista myös niihin ryhmiin (esim. yksineläjät), jotka eivät ole tällä hetkellä oikeutettuja vähennykseen?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Työasuntovähennyksen tarkoituksena on edistää työn vastaanottamista myös silloin, kun varsinainen työpaikka sijaitsee kaukana henkilön vakituudesta asunnosta. Työasuntovähennys täydentää niitä keinoja, joilla viime vuosina on pyritty lisäämään työvoiman liikkuvuutta ja vähennyksen tarkoituksena on kattaa osittain niitä lisäkustannuksia, joita näistä tilanteista työntekijälle aiheutuu.

Vähennys myönnetään verovelvolliselle, joka on vuokrannut käyttöönsä asunnon varsinaisen työpaikkansa sijainnin vuoksi. Edellytyksenä on lisäksi se, että verovelvollisella on yli 100 kilometrin päässä työasunnosta sijaitseva vakituinen asunto, jossa hän asuu puolisonsa tai alaikäisen lapsensa kanssa. Vähennyksen myöntämisen edellytyksenä oleva puolisoikäsite on linjassa tuloverojärjestelmässä olevan puolisoikäsitteen kanssa. Tuloverolaissa puolisoilla tarkoitetaan sellaisia henkilöitä, jotka ennen verovuoden päättymistä ovat solmineet avioliiton. Puolisoa koskevia säännöksiä sovelletaan myös avioliitonomaisissa olosuhteissa verovuonna yhteisessä taloudessa eläneisiin henkilöihin, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi.

Työasuntovähennyksen enimmäismäärää korotettiin vuoden 2019 alusta 250 eurosta 450 euroon. Korotuksen valmistelun yhteydessä selvitettiin myös mahdollisuutta laajentaa työasuntovähennys niihin ryhmiin (esimerkiksi yksinelävät), jotka eivät ole tällä hetkellä oikeutettuja vähennykseen, mutta hallitus ei esittänyt soveltamisalan laajentamista. Työasuntovähennyksen korotusta käsitellessään myös eduskunnan valtiovarainvaliokunta otti mietinnössään (VaVM 19/2018 vp) kantaa työasuntovähennyksen laajentamiseen yksin asuviin ja avopuolisoihin, jotka eivät täytä tuloverolain puolisoääritelmää. Valiokunta piti nykyistä vähennystä sille asetettuine soveltamisedellytyksineen kaikkiaan hallittavana ja tarkoituksenmukaisena. Keskeisenä perusteena ovat ne seikat, jotka myös valiokunta itse toi esiin hyväksyessään vähennyksen alun perin (VaVM 15/2007 vp). Vähennyksen rajaamisen taustalla on se, että yksin asuva ei ole yhtä lailla sidottu asuinpaikkaansa

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 93/2019 vp

kuin esimerkiksi perhe, jonka muiden jäsenten työt ja koulut sijaitsevat kotipaikkakunnalla. Lisäksi rajaukseen liittyy myös tärkeä valvonnallinen näkökohta. Mikäli puolisoa tai lapsia koskevasta edellytyksestä luovuttaisiin se, miten vakituista asuminen toisella paikkakunnalla on, jäisi verovelvollisen oman ilmoituksen varaan. Verottaja ei pystyisi asiaa käytännössä valvomaan. Verotuksen nykyinen puolisoikäsite nojautuu rekistereistä objektiivisesti todettavissa oleviin kriteereihin. Tämä on olennaista verotuksen toimeenpanon ja valvonnan kannalta, koska Verohallinnolla ei ole käytettävissä tietoa avopuolisoista, jotka eivät täytä tuloverolain puolisoääritelmää.

Työasuntovähennyksen myöntämisedellytykset perustuvat edellä mainitulla tavalla nykyisellään ennen muuta verovalvonnallisiin seikkoihin. Hallitus tulee seuraamaan työasuntovähennyksen käyttöä ja käyttötarvetta sekä arvioimaan mahdollisuutta laajentaa puolisoikäsitettä tässä yhteydessä.

Helsinki 20.9.2019

Valtiovarainministeri Mika Lintilä